

34. Sympozjum Speleologiczne

Sprawozdanie

W dniach 20-22 października 2000 r. odbyło się w Kościelisku 34. Sympozjum Speleologiczne. Głównym organizatorem była Sekcja Speleologiczna Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika, a współorganizatorami Instytut Geologii UAM, Instytut Nauk Geologicznych UJ i Instytut Nauk Geologicznych PAN. Było ono poświęcone głównie zagadnieniom krasu Tatr Zachodnich. W sympozum wzięło udział ponad 60 osób reprezentujących zarówno środowisko naukowe (geologów, geografów i biologów) jak i eksploratorów i grotolazów z całego kraju. Obecni byli także liczni przedstawiciele speleologów Słowackich. Opublikowane zostały materiały sympozjalne liczące 59 stron (streszczenia referatów i przewodnik sesji terenowych).

Odbyły się dwie sesje referatowe. Pierwsza z nich, zorganizowana w pierwszym dniu sympozum poświęcona była badaniom krasu tatrzańskiego. W jej trakcie wygłoszono jedenaście referatów. Sesja druga, zorganizowana wieczorem drugiego dnia poświęcona była badaniom jaskiń w innych rejonach Polski oraz za granicą. Podczas niej wygłoszono osiem referatów.

Przed południem w drugim dniu sympozum odbyła się sesja terenowa poświęcona zjawiskom krasowym Doliny Zuberskiej (Słowacja). Sesja ta była prowadzona przez V. Mikulę i towarzyszących mu speleologów słowackich. W jej trakcie uczestnicy zapoznali się z jaskiniami i krasową hydrogeologią zachodniej części Doliny Zuberskiej. Dzięki kooperacji z grotolazami słowackimi uczestnicy mieli unikalną możliwość odwiedzenia słynnej Jaskini Zuberskiej (Brestowskiej). Jaskinia ta, nosząca słowacką nazwę Brestovská jaskyňa, jest fragmentem podziemnego przepływu potoku równoległego do dna doliny Zuberskiej. Potok pokonuje pod ziemią odległość ponad 700 m a jest dodatkowo zasilany również podziemnymi dopływami z dwóch bocznych dolinek. Jasknia ma ok. 1450 m długości, z czego zwiedzane podczas sympozum ciągi położone pomiędzy otworem a pierwszym syfonem mają długość ok. 450 m. Inne prezentowane podczas sesji terenowej pukty to ponory potoku usytuowane powyżej jaskini i obfite krasowe wywierzysko (Brestovská vyvieračka, Wypływ Stefkowskiego Potoku) zlokalizowane ok. 200 m poniżej niej. Maksymalna zanotowana wydajność tego wywierzyska wynosi 1200 l/s.

W trzecim dniu sympozum odbyła się sesja terenowa poświęcona zjawiskom krasowym Doliny Chochołowskiej. R. Jach omówiła sztolnie pozostałe po eksploatacji rud managru usytuowane na Huciańskich Klinach. Następnie G. Barczyk przedstawił zagadnienia hydrogeologiczne Niżniej i Wyżniej Bramy Chochołowskiej i zapoznał uczestników z wynikami osatnio prowadzonych badań. Końcowym punktem sesji terenowej była Szczelina Chochołowska. Na podstawie odsłoneń zlokalizowanych w jaskini T. Nowicki zaprezentował

i zinterpretował złożoną budowę geologiczną Wyżniej Bramy Chochołowskiej, a ponadto zapoznał uczestników z etapami rozwoju samej jaskini.

Sekretarz Sekcji Speleologicznej PTP

Michał Gradziński

dr Michał Gradziński